

Quercus frainetto

dąb węgierski

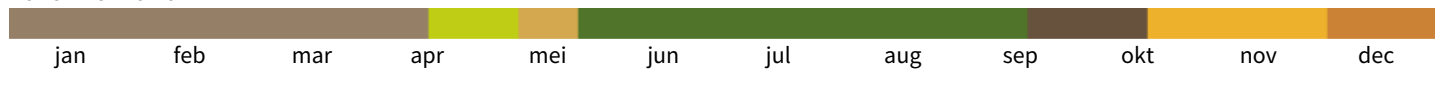

Quercus frainetto (dąb węgierski) jest drzewem szeroko rozpowszechnionym na Bałkanach, w północno-zachodniej Turcji i niektórych częściach Włoch. Dąb węgierski zwykle dominuje wraz z *Quercus cerris* w koronach rozległych lasów liściastych na niższych wysokościach na głębokich, kwaśnych glebach. *Quercus frainetto* to duże drzewo o wysokości od 25 do 30 metrów i szerokości 20 metrów. Rozwija ozdobną, okrągłą koronę na pojedynczym pniu, dzięki czemu jest bardzo cennym źródłem drewna na terenach swego naturalnego występowania. Jako drzewo pionierskie ten młody, szybko rosnący gatunek ma wyprostowane gałęzie, które później zwisają. Jest używany również jako las odroślowy, gdzie tworzy charakterystyczne okazy wielopniowe.

Dąb węgierski kwitnie małymi, zielonymi kotkami, które pojawiają się w maju, jednocześnie z pączkowaniem nowych, jasnozielonych liści. Później liście stają się ciemnozielone głęboko klapowane, wysoce dekoracyjne, a w październiku ponownie stają się żółte i rdzawobrązowe. Czasami pozostają na drzewie aż do wiosny. Kora *Quercus frainetto* jest szarobrązowa z głębokimi pęknięciami. Żołędzie są małe, zaokrąglone i z puchatą główką. Stanowią one pożywienie dla ptaków i małych ssaków. Wszelkiego rodzaju grzyby i owady również znajdują siedlisko w korze i gałęziach tego drzewa.

W parkach i większych ogrodach, gdzie jest miejsce na tak monumentalne drzewo, *Quercus frainetto* stanowi wspaniałą ozdobę. Dąb węgierski należy sadzić na glebach suchych (gdzie może się głęboko zakorzenić) i kwaśnych lub bardzo kwaśnych. Utwardzone powierzchnie i zanieczyszczenie powietrza oraz, do pewnego stopnia, sól drogowa nie stanowią problemu dla tego dębu i dlatego może on być dobrze wykorzystany w miastach w ciepłych klimatach – w miejscach, gdzie żołędzie nie powodują uciążliwości. Problemem mogą być powódzie i gleby wapienne. W przeszłości drzewo to było często szczepione na *Quercus robur*, ale istnieje bardzo wysokie prawdopodobieństwo opóźnionej niezgodności.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa wielopniowe, drzewa dające cień, drzewa charakterystyczne, krzewy soliterowe | **Topiary na pnium:** wielopniowa parasolowata

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: aleja, plac, park, pas zieleni, duży ogród, cmentarz, tereny przemysłowe, wieś, obszar ekologiczny | **Chodnik:** brak, otwarty, szczelny | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia krajobrazowe, Nasadzenia łąkowe

CECHY

Kształt korony: kulista, szerokojajowata | **Struktura korony:** półotwarta | **Wysokość:** 20 - 30 m | **Szerokość:** 12 - 20 m | **Strefa mrozoodporności:** 6A - 8B

WYMAGANIA

Wiatr: odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** bardzo sucha, sucha, wilgotna, mokra | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny | **Rośliny pożyteczne:** ptaki, małe ssaki | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na zasolenie, tolerancja na suszę, tolerancja na zanieczyszczenie powietrza, tolerancja na wysoką temperaturę

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: baze, grona, efektowne, zwisające | **Kolor kwiatów:** żółtistożółty | **Termin kwitnienia:** maj - maj | **Kolor liści:** ciemnozielony, pączki bladezielone | **Liście:** opadające zimą, odwrotnie jajowate, błyszczące, głęboko powcinane (dissectum), wrębne | **Kolor jesienią:** żółty, żółto-brązowy | **Owoce:** efektowne, obfite owocowanie, żołędź | **Kolor owoców:** brązowy, zielony | **Kolor kory:** szarobrązowy | **Kora:** bruzdowana | **Kolor pędów:** oliwkowozielony, szary | **Pędy:** owłosione, nagie, grubo rozgałęzione | **System korzeniowy:** głęboki, korzeń palowy